

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 28 listopada 2025 r.

Poz. 8692

UCHWAŁA NR 22.1206.2025

KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 19 listopada 2025 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 7) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

uchwały Nr XVI/111/2025 Rady Miejskiej Borku Wlkp. z dnia 28 października 2025 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia stawki takiej opłaty, w części obejmującej w § 3 ust. 1 wyrażenie w brzmieniu: "ust. 2", z powodu sprzeczności z przepisami prawa wskazanymi w uzasadnieniu.

Uzasadnienie

Przedmiotowa uchwała doręczona została tutejszej Izbie w dniu 29 października 2025 r. Rada Miejska Borku Wlkp. powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 6k ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach podjęła uchwałę w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia stawki takiej opłaty.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła Przedstawicieli Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do badanej uchwały, wyznaczając termin jej rozpatrzenia na dzień 19 listopada 2025 r.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w ww. dniu Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Stosownie do przepisu art. 6k ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733) rada gminy zobligowana jest do dokonania wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i 2 tej ustawy i ustalenia stawki takiej opłaty (stawki podstawowej) oraz stawki opłaty podwyższonej za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jeżeli właściciel nieruchomości nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny, w wysokości nie niższej niż dwukrotna wysokość i nie wyższej niż czterokrotna wysokość stawki ustalonej przez radę gminy na podstawie ust. 1.

W § 1 badanej uchwały Rada Miejska Borku Wlkp. postanowiła:

§1. 1. Opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, ustalona jest w zależności od liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość.

2. Ustala się stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w wysokości 39,00 zł miesięcznie od 1 mieszkańca danej nieruchomości, który wypełnia obowiązek zbierania odpadów w sposób selektywny.

3. *Ustala się miesięczną stawkę opłaty podwyższonej za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jeżeli właściciel nieruchomości nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny w wysokości 78,00 zł miesięcznie od 1 mieszkańca danej nieruchomości.*

Następnie w § 3 ust. 1 postanowiono: „*Miesięczna opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi od właścicieli nieruchomości zamieszkałych stanowić będzie iloczyn sumy mieszkańców zamieszkałych daną nieruchomość oraz stawki określonej w § 1 ust. 2*”.

Wskazany wyżej zapis § 3 ust. 1 uchwały pozwala na ustalenie opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi wyłącznie przy uwzględnieniu stawki podstawowej. Taka sama zasada musi mieć zastosowanie przy ustalaniu opłaty w odniesieniu do nieruchomości, których właściciel nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny.

Kolegium Izby wskazuje, że z § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) oraz z orzecznictwa sądów administracyjnych wynika, że uchwała jako akt prawa miejscowego powinna być zredagowana w taki sposób, aby była zrozumiała dla przeciętnego adresata. Adresat danego przepisu na jego podstawie powinien wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować, a z kolei organ stosujący ten przepis powinien wiedzieć, w jaki sposób go zinterpretować. Przepis prawa miejscowego musi więc być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. Z orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu (wyrok z dnia 25 marca 2009 r., sygn. akt I SA/Op 37/09) wynika, że uchwały podejmowane przez organy samorządowe muszą zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące i uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby stwierdziło nieważność wyrażenia w brzmieniu: „ust. 2”, zawartego w § 3 ust. 1 badanej uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu
/-/ Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.